

dubbel

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR. 1. - 1. FEBRUAR 1988 - 13. ÅRGANG

Nei til Total – Vilje til ansvar eller Universitetets siste olje?

I november markerte Tromsøstudentene seg landet over ved å si nei til fem mill. kroner fra Total Norsk Marine A/S. Begrunnelsen var moderselskapets store engasjement i Sør-Afrika. Universitetets rektor, Narve Bjørge, sa den gang at han ønsket gaven velkommen, men respekterte studentenes syn og ville ta det til etterretning. Nå setter imidlertid Universitetsledelsen studentpolitikere under sterkt press for å få dem til å endre standpunkt. Dette

begrunnes med at Totalsaken ikke lengre kan sees isolert fra andre sponsoravtaler med næringslivet. Et nei kan derfor få store økonomiske konsekvenser. Studentvalgleder Trond Dokken betegner dette som et taktisk utspill for å gjøre den samlede sponsorpakken så stor at studentene tvinges til å si ja. Med dette har Totalsaken tatt en sjeldent intrikat vending og betegnes av begge parter som svært vanskelig.

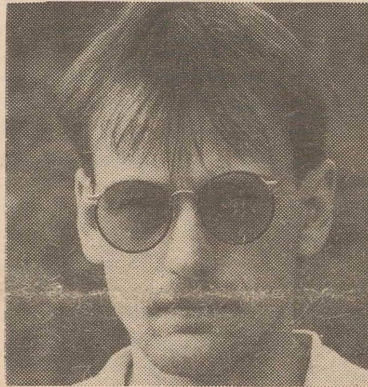
Trond Odin Rønbeck — tar gjerne imot fra . . . .
Foto: Trond Davidsen

Rolf Rolfsen, Total Norsk Marine A/S, den glade giver.
Foto: Trond Davidsen

Rektor, Narve Bjørge, er pragmatisk. . .
Foto: Arkiv

SU-leder Trond Dokken er det ikke. Kjøper ikke ved dørene.
Foto: Oddgeir Sagerup

Norsk Studentunion

Hva skal egentlig til for å skape en stor storm i et lite vannglass, eller i en andedam?

Vi forsøker oss med et konfidensielt brev, fra et medlem i arbeidsutvalget i NSU.

Se side 3

Utopia Arve Bartnes

På Universitetets styremøte den 22. januar ble UiTø's forhold til sponsormidler i sin helhet tatt opp som orienteringssak uten at den på forhånd var satt opp på sakslisten. Dette ble gjort etter at bl.a. professor i geologi, Tore Vorren, i kjølvannet av Totalsaken ville ha en slik avklaring vedrørende Universitetets framtidige holdning til sponsor- og goodwill-midler. Goodwillmidlene er penger eller tjenester selskaper som etablerer seg i Norge forplikter seg til bruke på stimulering av forskning og næring. Dermed er det i realiteten ikke lenger Totalsaken som debatteres. Den er i stedet utgangspunktet for en debatt som har dreid mere bort fra de prinsipielle og moralske aspektene som resulterte i nei til fem millioner kr – og over i en 100 millioner kroners debatt – hvor premissene for god moral kan synes å være en annen.

I følge rektor og styreformann Narve Bjørge var det i denne sammenhengen meget viktig at saken ble tatt opp på møtet. På den måten kunne både de prinsipielle sidene og de faglige forholdene settes i et best mulig perspektiv. Slik ville man også finne det beste grunnlaget for å vurdere eventuelle konsekvenser.

Rektor Bjørge gav på møtet en muntlig orientering om utviklingen i saken. Av den framgikk det bl.a. at den politiske ledelsen i de aktuelle departementer i Oslo ikke ønsker å gi råd, men at den ikke helt forstår studentenes engasjement i saken all den tid Totals virksomhet er lovlig. Likeledes har Universitetsledelsen vært i kontakt med Fellesrådet for det Sørlege Afrika. (FSA) Der heter det at Tromsøstudentenes vedtak støttes, men at Totalpengene er en

gave og at de primært oppfordrer til boikott vedrørende handel. Landets øvrige universiteter og enkelte høyskoler har gjort det klart at en linje som reserverer seg for sponing og goodwill-midler ikke vil bli støttet.

Det betyr at studentene og de ansatte som støtter den restriktive linjen til Sydafrika-engasjerte selskap, og som likeledes mener at ansvaret for driften av et universitet er det offentlige ansvar, står alene i det nasjonale akademiske og politiske landskap. Det som allikevel veier tyngst i den andre leiren er frykten for at et nei til Totalpengene, og en derav utledet negativ holdning til andre selskaper i samme situasjon, kan få store konsekvenser for Universitetet.

Rektor Bjørge sier til Utopia at et nei til Total kan koste Universitetet dyrt på lang sikt. Hvis universitetet takker nei til avtaler med selskaper som i følge FSA og norsk lov ikke er i strid med boikotttanken, risikerer UiTø ikke bare at disse, men også «rene» selskaper, finner andre partnere og prosjekter.

Bare i løpet av 1987 utgjorde stipendier og goodwill-avtaler fra forskjellige selskaper omlag 400 millioner kroner. Disse tildelingene er Universitetet i dag helt avhengige av. Som et eksempel trekker Bjørge frem Institutt for Biologi og Geologi. IBG får hver sommer bruke et forskningsfartøy tilhørende oljeselskapet Mobil vederlagsfritt til sine forskningsprosjekter. Leie av et slikt fartøy ville pr. dag koste en halv million kroner. Tapet den avtalen kan IBG skyte en blå pil etter hovedtyngden av sine forskningsprosjekter. På spørsmål om ikke dette er en heller pragmatisk og unnvikende linje ovenfor apartheidproblematikken, henviser Rektor Bjørge til

utalelsene fra FSA og sier at de offer man gjør må stå i et realistisk forhold til det man oppnår. Rektor Bjørge mener således at det også påligger et moralsk ansvar på de som kjører frem nei-linjen ovenfor de virksomhetene ved UiTø som sannsynligvis må bære byrdene faglig og utviklingsmessig. UiTø har også et ansvar ovenfor landsdelen. Rektor Bjørge mener etableringen av et arktisk senter vil bli sterkt skadelidende. Dermed vil UiTø miste sin posisjon og betydning for forskning og ressursutnyttning i Svalbard, Barentshavet og polområdene.

Rektor Bjørge sier at han i det endelige saksframlegget som det skal voteres over i styret den 4. februar, vil ta mest mulig hensyn til det som kom frem i debatten. Studentenes syn vil ifølge Bjørge tillegges stor betydning. Den oppinionen Totalsaken har skapt mot apartheid-regimet berømmes av Rektor Bjørge. Et punkt i vedtaket må, uansett utfall ellers, pålegge styret å arbeide med hvordan en best mulig kan yte en innsats mot apartheid. Ideer er allerede lansert.

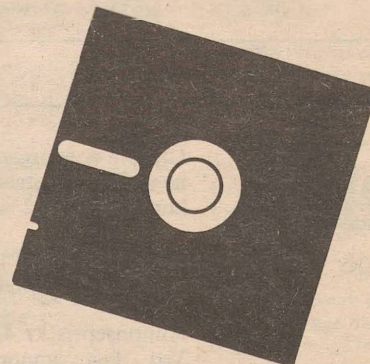
De dilemmaer og infløkte moralske og realpolitiske forhold begge parter må forholde seg til i denne temmelig hete saken, kan best illustreres med den holdningen Fellesrådet for det Sørlege Afrika legger for dagen. De sitter på sitt heller hullete boikottgjerd og knasker asiatisk frukt mens de applauderer boikottvillige studenter samtidig som de sier til Universitetsledelsen at den fører en forsvarlig linje.

...

Unibok
UNIVERSITETSBOKHANDL AVS

Fra mandag 15. februar har bokhandelen åpent til kl. 16.30

3 M

145,- m/BOKS

I unikiosken finner du nå kunstkalendre til 1/2 pris

Unikiosk

LEDER - NYHETER

Representativ representasjon ?

I Universitetets styre er studentene representert med tre medlemmer. Dette har to årsaker.

Først og fremst for at skal studentenes syn skal komme klart frem, men også for at studentene skal kunne få vite hva som foregår.

I forbindelse med den såkalte «Total-saken» mener Utropia at studentrepresentantenes syn, Hovedallmøtets klare standpunkt tatt i betraktning, er av mer enn marginal interesse.

Det er derfor med ikke lite forbauselse, og med betydelig ergrelse, vi oppdager at en av våre representanter i styret ikke finner å kunne uttale seg til oss om den debatt Styret hadde 22. januar om «Total-saken» og andre sponsoravtaler Universitetet har.

Forbauselsen grunner i den flom av ukvemsord vi ble møtt med når vi fant det legitimt å spørre etter grunnen til taushetsplikten det ble vist til. Bedre ble det ikke da det fremkom at den var selvpålagt, slik studentrepresentanten Synnøve Dalmo hevdet.

Rektor har som kjent ikke vært på linje med Hovedallmøtet i denne saken, og det er derfor ekstra ergelig å ikke kunne presentere vårt eget syn ved siden av Rektor sitt. Han opptrer nemlig slik vi kunne forvente at også våre representanter skulle gjøre det.

Direkte bittert er det å erkjenne at våre representanter ikke kan ha forstått innholdet av demokratiets mest elementære byggesten; representasjon.

Om å ha skylapper

Det er lenge siden man kunne være skråsikker. Ikke minst gjelder dette i politikken. Vi vil ta oss den frihet å be våre studentpolitikere ta farvesynet i bruk; det finnes andre nyanser enn sort og hvitt. Vi synes å se en økende tendens til at den myke tvil og søken etter forståelse for motpartens argumenter må vike for en hodeløs skråsikkerhet.

Dette skader ikke bare debattantenes rykte. I minst like stor grad tar det effektivt livet av enhver fornuftig meningsutveksling.

Men muligens er nettopp dette blitt selve poenget – kvele all kritikk med bruk av dogmer og vedtatte sannheter, basert på den for øyeblikket rådende politiske plattform.

Denne praksis, politisk gevinst for enhver pris, tyder på at prestisjen er blitt det politiske mål i seg selv. En beklagelig tendens vi håper kan snus i tide.

Studentvelferd over og ut ?

Vidar Bakken og Helen Knoph-Larsen i Studentsamskipnaden i Tromsø, er lite fornøyd med Regjeringens statsbudsjett for 1988. Foto: Trond Davidsen

Utropia Trond Davidsen

I frustrasjon over forslaget til Statsbudsjett for 1988, la ansatte ved Studentsamskipnaden i landet ned arbeidet i en time 23. november. I Tromsø ble det i forbindelse med arbeidsnedleggelsen arrangert en demonstrasjon i Storgata og pressekonferanse i Verdensteateret. På pressekonferansen ble det redegjort for bakgrunnen til aksjonen av

Helen Knoph Larsen, administrasjons- og økonomisjef i Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø). Hun påpekte at bevilgningene til studentvelferd vil få en reell nedgang på 4% i 1988, og samtidig vil man heller ikke i 1988 få avhjulpet bolignøden, til tross for lovnad om større satsning på studentboliger. Larsen kunne fortelle at det var første gang Studentsamskipnadene tok initiativ til en slik aksjon.

Vidar Bakken, direktør i SiTø, sa i sitt innlegg at demonstrasjonen ble arrangert for å rope et varsko. Samtidig var demonstrasjonen å oppfatte som en solidaritetserklæring fra ansatte i studentsamskipnadene til studentene. Bakken mente det var et dårlig argument å bruke dagens økonomiske situasjon som begrunnelse for at ikke bevilgningene til studentvelferd ble større enn under 1% av det som totalt satses på høyere utdanning.

Og universitetsledelsen var interessante tilhørere, her representert ved Øystein Aspaas, Harald Overvaag og Narve Bjørge. Foto: Trond Davidsen.

Rektor ved Universitetet i Tromsø, Narve Bjørge, hadde et enkelt budskap. – Når Universitetsledelsen møter opp her i dag er det for å synliggjøre at ledelsen fullt ut støtter det innhold og mål aksjonen har. Det er vår plikt at vi, selv om vi har fått et godt budsjett, gir uttrykk for de skader vi blir påført på grunn av de lave midler til studentvelferd, sa Bjørge.

–Jeg vil gjerne få påpeke at det ikke er studentene som står bak denne aksjonen, sa Studentutvalgsleder Trond Dokken, og la til at studentene ikke ba om luksus, bare et minimum.

Men Hallvard Hals ser ikke ut til å reagere med det første.

Variert forskning ved UiTø

Utropia Nora Sørensen

Nå kan endelig hvem som helst raskt og effektivt skaffe seg en oversikt over hva det er våre forskere egentlig driver med. Informasjonsavdelinga har nemlig nettopp utgitt en 270-siders katalog over alle de rundt 550 forskningsprosjektene som pågår ved Universitetet i Tromsø.

Til hvert prosjekt hører en kort beskrivelse og opplysninger om medarbeidere, startår og finansiering. Etter en rask gjennomgåelse av katalogen, kan en konstatere at profilen til Nord-Norges universitet ser ut til å være ivaretatt. Dette ved at det bl.a. pågår en del studier av samisk språk og kultur. Dessuten driver historiseksjonen på med en del lokalsamfunns- og Nordkalottstudier, mens en del biologer er interessert i dyre og planteriket langs den nord-norske kyststripa. Det bør også nevnes at det bedrives en del Svalbard-undersøkelser. Flere prosjekter har liten eller ingen tilknyt-

ning til Nord-Norge. Dette gjelder f.eks. Geir Lundestads «Drivkrefter i rustningskappløpet», Per Mathisens prosjekt om New Zealands minoritetspolitikk, Hanken og Beckmans «Karbonavsetninger på Rhodos», Viggo Rossværs Kantstudier, Lisbeth Høltedals undersøkelser om kvinners vilkår under byutvikling i Ngaoundere i Nord-Kamerun og H.E. Aarseths prosjekt om den franske barokkroman.

Forskningen spenner over mer enn 50 år, fra prosjekter igangsatt i 1930 på Nordlysobservatoriet til forskning omkring de aller nyeste tanker og ideer om kunstig intelligens ved datafagseksjonen.

Et institutt som ikke er representert i katalogen er Institutt for Rettsvitenskap. Fra informasjonsavdelinga får vi vite at da arbeidet med katalogen ble startet, hadde IRV ingen vitenskapelige ansatte. Derfor er ikke deres forskningsarbeider kommet med i katalogen.

Omslag 300 sider tykk er den prosjektkatalogen Informasjonsavdelinga har gitt ut.

Utropia

I REDAKSJONEN:

Britt Bakkehaug
Arve Bartnes
Ole Berthelsen
Janne Bjerkan
Trond Davidsen
Bjørn Erlandsen
Frank Tore Johansen
Steinar Johansen
Oddgeir Sagerup
Tage Stabell-Kulø
Nora Sørensen

REDAKTØR:
Tage Stabell-Kulø

REDAKSJONSSEKRETÆR:
Trond Davidsen

Utropia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og kommer med 12 nummer i året.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Annonsepris kr 4,- pr. sp. mm. Ved fast annonsering 20% rabatt.

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 81688 l. 386
Tlf.: (083) 81693 (kveld)

Opplag: 1500 eksemplarer

SATS/OMBREKING:
Johnsen grafiske
Tlf.: (083) 73103

Trykk:
Dagbladet «Tromsø»

NESTE DEADLINE: 5. FEBRUAR 1988

Brevet som ikke skulle vært sendt

I forbindelse med landsstyremøtet i Norsk Studentunion, og dertil hørende valg av styre og arbeidsutvalg, har Asle Haukaas i arbeidsprogramkomiteen gjort sitt for å berge valget for seg og sine kumpaner. Brevet som vi i sin helhet gjengir nedenfor, gir et godt innblikk i hvilke arbeidsmetoder som tas i bruk for å sikre valget. Som det framkommer av brevet, ville Haukaas helst sett at innholdet ble holdt hemmelig. Utopia mener imidlertid at medlemmer av Norsk Studentunion, noe alle registrerte studenter ved UiTø er, kan ha en viss interesse av å vite hva som skjer sentralt.

Asle Haukaas
medlem av arbeidsprogramkomiteen,
(kontaktadresse:
c/o NSU, Løkkeveien 7
0253 OSLO 2
tlf 02-556020/445662)

Kjære Håkan, Marta, Unni, Jann, Kjell
Gunnar og Elling m/venner...

Oslo 13.01.88

ARBEIDSPROGRAMMET

Dette brevet bør holdes konfidensielt. Det bør ikke komme i hendene på «andre» (Konser, Fredriksensympere o.l.). Innholdet må likevel gjøres kjent for flest mulig (Med unntak av personskildringene som dere får vurdere).

Vi har nå levert fra oss det radikale forslaget til det berømte flaket. Alle innkomne forslag er satt stor pris på, men det var umulig å få med alt. Som dere ser har vi, litt sleipt kanskje, gjort vårt beste ved å ta med mer av de konkrete forslagene og skjært dertil på presentasjonen.

Vi har forsøkt å legge vekt på de forslagene vi anså som best egnet valgkamppressig og viktigst å markere i første omgang. Dere bør sjøl forsøke en gang å gå med «alt» i tilnærmede perfekte formuleringer, for så å kutte ned med to tredjedeler. Med andre ord er det vanskelig å komme uten om at alt ikke kunne komme med. (Jeg håper inderlig dette ikke virker surt, det er bare et håp om litt forståelse).

Det viktigste nå er å huske at toget ikke er gått. Våre videre planer er å lage et sakspapir som utdypet hva vi mener med punktene til arbeidsprogram i flaket. Forslag til arbeidsprogram kan leveres helt fram til og under Landstinget! Med andre ord er toget ikke gått for alle gode ideer og intensjoner.

Hva vi bør gjøre nå er å lage en helvetes bra valgkamp. Konsene kommer til å satse som bare faen i år. Det går sterke rykter om at de begynte å trykke skriftlig materiell til valgkampen allerede i høst. Hvertfall er det ganske klart at det ligger et stort ansvar på våre skuldre for å demme opp om kon-

senes evt. innmarsj i NSU. Husk at det vil være ganske håpløst å forsøke å vinne NSU tilbake når konsene først har tatt over.

I denne ... brae valgkamp vi må arrangere på hvert lærested bør dere finne egne saker dere kan profilere dere på. Enten velg ut noe fra flaket og lag egne pamfletter på det, eller velg egne (lokale?) kampsaker. F. eks. (kanskje et dårlig eksempel?) at Bergen velger korstoget mot Lerheims gigant-tomani som betyr at norsk og historie tapes for ressurser som Kristiansand og Stavanger får. Alt som et ledd i Lerheims kongstanke om et bergensk universitet som strekker seg fra Telemark til NordMøre.

Vel, vel ... i tillegg blir «Fredriksen» et alvorlig problem (i alle fall for Oslo).

«Fredriksen» er en ny vri fra m-lerne med nye venner. På møtet i arbeidsprogramkomiteen sa Johnny (m-ler fra Rød Front på Ås) at han ikke kunne bruke Rød Front eller NKS sitt navn på grunn av at han ikke hadde fått godkjent det. Johnny sa han kunne tenke seg å kalle det redikalt, noe Marta og jeg mente at vårt forslag hadde første retten til. Komiteen sa til Johnny at han fikk finne et navn (m-ler eller tilsvarende). Johnny mente det kunne være et poeng at folk leste forslaget «fordomsfritt», men aksepterte komiteens krav om et navn som anga politisk farge slik jeg forstod det.

Siden gikk saken i flere omganger som det vil ta lang tid å redegjøre for, men hovedsaken er at m-lerne med noen kvasianarkister står bak. Navnene er Mari Skåre (leder i NKS, ønsker å ta over Johnnys plass i APK), Kjetil Strand (nestleder i NKS), Nina Birkeland (m-leren i Landsstyret), Arve Monsen (leder NSUOslo), Eirik Befring (leder NSUOslo), Eyolf Østrem (tidligere leder NSUOslo) og Anne Hege Simonsen (lærestedsutvalget i Oslo) pluss Johnny.

Jeg tror det er en korrekt vurdering at dette er en korttenkt spøk Arve begynte med da han helt tilfeldig kom over Johnny, Mari og Nina i arbeidet med flaket. Arve har si-

den blitt hardere og hardere, f. eks. spurte Torgeir han om han nå plutselig var imot integrering. Arve virket flau og svarte ikke. Tre dager etter på spurte jeg om det samme og Arve svarte sjølsagt som om han alltid hadde ment det. Arve la siste hånden på deres forslag og endret en del. Vi spurte (ikke jeg, men andre i Løkkeveien) om han hadde konferert med andre i «Fredriksen»-gjengen, noe han bare sa sjølsagt til. Dagen etter ringte Befring til Rune som ikke kjente saken, for å spørre om han kunne endre forslaget. Rune sa nei fordi det var gått til trykkeriet. Befring påstod at han var blitt forespeilet at Arve bare skulle lage et forslag som så skulle på en form for «høring» i Fredriksen (???)

Av utrolige Arve-påstander den siste tida er den at det er så trist at så mange oppfattet m-lerne som konservative, kanskje den beste/værste.

Uansett svirrer det nå en del rykter om Fredriksen på Blindern hvor det er tydelig at folk synes det høres artig ut. Med andre ord kan en god del av de som støtter oss sannst sett finne på å stemme på Fredriksen. I og med at de bare er enkeltpersoner kan de få problemer med å stille andre steder, men det må likevel tas seriøst.

Jeg legger ved teksten til flaket slik at dere allerede nå kan begynne forberedelsene. Flaket kommer ca. 29. januar til Løkkeveien. Det betyr at lærestedene får kort tid på å spre det før valgene skal finne sted. Det bør dere være klare over og planlegge etter.

Vel, vel... Lykke til og stå på. Jeg beklager den tydelige hastverk formen dette brevet har fått (skrevet etter innfallsmetoden). Ta kontakt om jeg kan hjelpe dere med noe!

vennlig hilsen
Dåkkers Asle

— Useriøst og reaksjonært

Utopia

Arve Bartnes

Det skapte politisk uvær på Norsk Student Unions landsmøte 22. 23. januar da det ble kjent at Utopia hadde fått tak i et brev som Asle Haukaas hadde bemedlet til en mindre krets av rettroende i NSU. Man aner det meste om brevet innhold og intensjoner allerede etter første setning: «Dette brevet bør holdes konfidensielt.» og videre en oppfordring om å gjøre innholdet kjent for flest mulig «(med unntak av personskildringene som dere får vurdere).» Det er nettopp karakteristikkene av NSU-kolleger og politiske motstandere som får en til å heve øyenbrynene og undres over om brevet form er representativt for landets ledende studentpolitikere.

Brevet innhold er i korte trekk en oppskissering av den sittende NSU-ledelsens strategi foran vinterens valg av styre. Brevet går særlig «Fredriksensymperne»- en fraksjon bestående av bl.a. kommunister - i nærheten. Likeledes advares det mot «konsene»- de konservative, på godt norsk, som i følge brevet «kommer til å satse som bare faen i år.» Årsaken til den omfattende fraksjoneringen til og med blandt rivaliserende radikale grupperinger, er striden om det sittende NSU-styrets kongstanke: Integreringsplanen. Den går i korthet ut på at studenter skal integreres i samfunnet på lik linje med vanlige arbeidende folk. Studenthybler defineres således som en kriseløsning. På sikt skal derfor Studentsamskipnadene nedlegges.

Den spente stemningen i NSU blir også Utopia til del. Forfatteren av brevet, Asle Haukaas, medlem av arbeidsprogramkomiteen, hevdet over telefonen at Utopia er useriøs og reaksjonær. I de innledende «forhandlinger» om å ikke publisere brevet ble redaktør Stabell-Kulø beskyldt for å være konservativ(!). Haukaas betegner brevet som en privat «greie» med en morsom vri. Det

Useriøst og reaksjonært, sier Asle Haukaas.

te til tross for at Haukaas på brevho- det tittulerer seg som «Asle Haukaas, medlem av arbeidsprogramkomiteen». Etter det Utopia erfarer er brevet også befordret på NSUs regning. Haukaas sier i ettertid at han beklager formen brevet fikk.

Studentpolitikeren som blir den mest omfattende personskildringen til del er Arve Monsen, leder i NSU Oslo og en sentral «Fredriksensympere». Monsen sier til Utopia at han ikke hadde ventet noe annet, men at han kan styre sin begeistring. Monsen etterlyser imidlertid sterkere vilje til å samle venstresiden. Enkelte sentrale radikale studentpolitikere frykter at denne saken kan bane vei for et konservativt NSU-styre.

■ ■ ■

Den store helse- og velferdsundersøkelsen - Et pionérprosjekt i samarbeidets ånd?

Utopia

Janne Bjerkan

Tor Ødegård hva var formålet med en undersøkelse som med all mulig sannsynlighet bare tjente til å bekrefte antagelser som at aleneforeldre er dårligst stilt økonomisk, og at jobb i tillegg til studiene hemmer faglig fremgang etc.?

Prosjektet ble sjøssatt etter ønske fra studentrådet i - 86, etter at det i lengre tid hadde vært fremmet ønske om en undersøkelse der statistisk materiale ble brukt for å skissere helse- og velferdsituasjonen for studentene ved UiTø. Ett moment ved undersøkelsen ville bli å sette studenten i sentrum, i tråd med målsettingen for Visjon 2000.

Når det er sagt var ikke entusiasmen udelte ved tanken på å bruke store summer på å fremskaffe opplysninger som allerede var offentliggjort i lignende undersøkelser - studenter ved UiTø skiller seg neppe videre ut fra andre studentgrupper. Etter at Samskipnaden hadde gitt tilsgagn om 65.000,- til prosjektet, ble det nedsatt ei styringsgruppe med mandat til å utarbeide et plangrunnlag, heri innbefatta metoder og omfang.

Ble det jobba utifra noen bestemt modell?

Det var jo naturlig å ta utgangspunkt i tilsvarende undersøkelser, men det ble raskt konstatert at undersøkelsen ville bli mer omfattende enn man først antok.

Omfattende ryktes det også at budsjettoverskridelsene har vært, det er snakk om et femsifra beløp. Har undersøkelsen frembragt opplysninger av så sensasjonell karakter at overskridelsene kan forsvares?

Det er riktig at de 65.000,- det var budsjettert med fra Samskipnadens side viste seg å bli for lite, men jeg vil ikke bruke ordet budsjettoverskridelse. La meg heller si det slik at rammene ble utvidet etterhvert som materialet ble stadig mer omfangsrikt. Det var i den forbindelse vi henvendte oss til instituttene for økonomisk støtte.

Etter hva Utopias utsendte har hørt ble ikke forespørselen om å spytte i kassa mottatt med udelte begeistring i instituttene. Det er tross alt snakk om betydelige beløp, ettersom det samlede budsjettet landet på ialt kroner 180.000,-. Var ikke dette ment å være en sak for Samskipnaden, og ikke Universitetet?

Det var da også den innvendingen enkelte kom med, men jeg synes det er grunn til å påpeke at dette er blitt langt mer enn en levekårsundersøkelse. Jeg vil gå så langt som til å kalle det et pionérarbeid som kan vise seg å bli toneangivende for et nærmere samarbeid mellom Samskipnaden og universitetet.

Du er ikke helt på linje med integreringstanken som enkelte i NSU forfekter, som bl.a. innebærer gradvis nedlegging av Samskipnadene forstår jeg?

Ha! - Den idéen springer ut av et lappverk utforma av NSU, som for min del lenge har vært et hår i suppa.

Hvilke konklusjoner er trukket på bakgrunn av det tallmaterialet dere nå har bearbeidet?

Det aller meste bekrefter de forventningene vi hadde på forhånd. De tendensene som i sterk grad har nedfelt seg, underbygger f.eks. argumentet om at stu-

Tor Ødegård: —Vi utvidet rammene etterhvert.

Foto: Trond Davidsen

dier og jobb er konkurrerende og lite forenlige virksomheter. Det nye med denne undersøkelsen er at dette nå er statistisk bekrefta. Vi har også villet rette søkelyset på de merkbare fordelene et aktivt studiemiljø innebærer i motsetning til et passivt. Tettest mulig faglig og sosial integrering er en viktig forutsetning for faglig fremgang og generell trivsel. De aller fleste oppgir at seminarene gir større faglig utbytte enn forelesningene, noe som burde understreke betydningen av å involvere studentene mer i undervisningen. Mange etterlyste også bedre veiledningstjeneste, noe som i større grad også ser ut til å omfatte sosial veiledning.

Er variasjonene i svarene store fra institutt til institutt?

Graden av tilfredshet varierer en del. Når det gjelder faglig/ sosial integrering, kommer IMB og IFF heldigst ut av spørserunden, mens studenter ved ISV og IMR er minst fornøyde. Juss- og samfunnsvitenskapstudenter scorer høyest i rubrikken «dårlig studiefremgang».

Hvilke andre resultater fra undersøkelsen mener du man bør notere seg?

På spørsmålet om hvorvidt en mente seg «i rute» med studiene, fremkom det en foruroligende kjønnsforskjell i svarene. Av ialt 1.210 studenter svarte 1/10 at de var usikre på i det hele tatt å fullføre studiene, og en urovekkende stor del av disse var jenter.

Henger ikke dette sammen med at de fleste eneforsørgere er kvinner, og at det i denne gruppen finnes mange som føler seg faglig akterutseilt?

En viss sammenheng er det nok, men tallet på aleneforeldre som deltok i undersøkelsen er bare 70., mens nevnte gruppe omfatter andre kvinner også. Tatt i betraktning at altfor få kvinner i dag tar høyere utdanning, er dette et alarmerende trekk.

Den 30. og 31. januar skal det holdes ei høring her i Tromsø i regi av Kvinnefronten, som skal omhandle enslige mødres livssituasjon. Dere sitter jo på et ikke ubetydelig tallmateriale, har dere blitt forespurt om å legge dette fram, eller foreligger det ingen konkrete planer om å benytte dette i andre sammenhenger?

Jeg må bare innrømme at jeg ikke kjenner til denne høringa. Var det Kvinnefronten du sa? Vår undersøkelse viser forresten at så mye som 1/3 av eneforsør-

■ ■ ■

Det er ikke noe å le av.

SAIH — et synkende skip?

Også dette semesteret har alle studenter ved UiTø, i likhet med studenter ved høyere læresteder landet over, blitt oppmodet om å gi to tiere til SAIHs arbeid. I praksis skjer dette ved at omlag 78% av studentene dette semesteret har latt være. Dette fordi tyvekronene kommer i tillegg til ei ellers sur semesteravgift (antagelse 1), fordi den jevne student ikke gidder gi sitt bidrag til en organisasjon som beskjefter seg med utdanning for frigjøring (antagelse 2) eller også fordi SAIH har holdt en så lav profil at få studenter er inneforstått med hva den står for, og av den grunn vegrer seg for å gi (3. og siste antagelse).

Utropia

Janne Bjerkan

Studenter og ansatte ved UiTø som opplevde 70-års gyldne æra, minnes at SAIHs møter samlet et fullsatt auditorium, og sett i lys av den tidens entusiastiske oppslutning fortøner den lunkne interessen SAIHs arrangementer idag møtes med seg som en formidabel nedtur. Imidlertid ser de ut til å gå en renessanse i møte, i og med etableringa av ei studentgruppe som kan overta og utvide de arbeidsoppgavene SAIH-kontakten tidligere har hatt.

Fredag den 15. januar ble det i et forsøk på å trappe opp aktiviteten ved UiTø holdt et informasjonsmøte, der det i tillegg til generelle opplysninger også ble gitt et lysbildeforedrag av Gert Fr. Malt fra SAIHs prosjekter i Nicaragua.

- SAIH-kontakt Hege Hildrum, hva antar du ligger bak den forstemmende dårlige oppslutninga om innbetaling om SAIH-tierne?

- Jeg tror det skyldes en rekke uheldige omstendigheter, som at folk ikke har nok penger med seg, eller at de i mylderet av studentforeninger ikke noterer seg hva SAIH representerer. Riktignok har enkelte gitt uttrykk for at de ikke støtter oss, mens det fra de fleste side er snakk om ren forglemmelse, eller det hele er lite gjennomtenkt.

- Men er det ikke en klar sammenheng mellom navlebeskuelse og mangel på utsyn, enn si vidsyn, i den forstand at den labre interessen er et uttrykk for at horisonten for manges vedkommende har snevret seg inn til å omfatte stadig mindre?

- Jo, det er forsåvidt ikke til å se bort ifra at det er blitt vanskeligere å nå inntil folk og vekke til live et engasjement for det vi jobber med, men vi har håp om at ei fast studentgruppe vil lykkes i å mobilisere langt flere enn det en enkelt kontaktperson er i stand til. Det er uheldig at alt står og faller på en person, så for øyeblikket har vi 3 på skoleringskurs i Oslo.

Ny vind i seilene

- Det later altså til at rekrutteringa har kommet godt i gang?

Hege Hildrum — SAIH's kontaktperson i Tromsø

Foto: Janne Bjerkan

- Vi var ihvertfall godt fornøyde med oppmøtet sist fredag. Særlig blaseret rekker en ikke å bli når en driver med dette, så vi er takknemlige for hvert nytt ansikt som viser seg.

- SAIH har en partipolitisk uavhengig profil. Allikevel er det ikke til å unnså at prosjektene i all hovedsak er lagt til land som av den offentlige opinionen har fått stempelet «venstrevridde». Tror du den synkende oppslutninga har sammenheng med at studenter er blitt mindre radikale med årene?

- Det du sier er forsåvidt det samme vi var inne på innledningsvis; begreper som kollektivt ansvar og solidaritet vinner ikke lite lett gehør som før, og dette gjelder ikke bare studenter. SAIH er også en organisasjon for akademikere, og erfaringer vi har høstet viser at denne gruppa langt ifra utgjør noen fortrøpp. Bare få følger oppfordringa om å tegne seg som faste bidragsytere.

Når det gjelder påstander om politisk slagside vil jeg understreke at SAIHs prosjekter samtlige har fått klarsignal og støttes økonomisk av Utenriksdepartementet sammen med NORAD.

Med Afrika i fokus

- Hva står på programmet for dette semesteret?

- Vi mener selv vi kan by på en allsidig og spennende meny, med godbiter som bl.a. besøk av ei gruppe med 15 dansere fra Mozambique; et opplegg vi forbereder i samarbeid med Fellestrådet for det Sørlege Afrika og som vil danne opptakten til en landsomfattende kampanje seinere på vårparten. Men alt i februar vil vi tromme sammen til et møte der to studenter fra medisin vil vise ei mul-

timediaforsettling fra Zimbabwe, der de tilbragte sin valgfrie periode. Den 6.-10. mars vil en representant for den nye ANC-generasjonen, Geraldine Mtetwa, oppholde seg i Tromsø, og vi tar sikte på å få henne som foredragsholder på kvinnedagen den 8. mars. Men ikke alt arbeidet blir like lystbetont. Vi vil, på bakgrunn av det dårlige innbetalingsresultatet, arbeide for å gjøre SAIH-tieren obligatorisk, slik praksisen er ved bl.a. universitetet i Bergen.

- Regner dere med å møte motbør i den saken?

- Jeg innbiller meg at det vil bli en glatt overgang. At en tier kan komme til å utløse noe ramaskrik lyder usannsynlig. Dessuten er det viktig å poengtere at den ene tieren i praksis utgjør en hundrings, ettersom NORAD skyter in vel 80% i støtte til SAIHs prosjekter.

- Hvilke fordeler vil et obligatorisk semesterbeløp gi?

- Det vil forenkle budsjettarbeidet betraktelig og gjøre det mulig å planlegge på lengre sikt enn tilfellet er nå. Et fast inntektsgrunnlag vil innebære en klar styrking av SAIHs kapasitet på såvel prosjektsiden som informasjonssiden. Tallene ved UiTø viser tydelig behovet for en mer slagkraftig organisasjon.

Med studenter til Nicaragua

Nicaragua er et land som, ikke minst i forbindelse med den omstridte fredsp-lanen i Mellom-Amerika, har vært langt framme i nyhetsbildet den siste tiden. Men Nicaragua er ikke ensbetydende med spansktalende sandinister, antisandinister — landet har en broget og sammensatt befolkning, som på Atlanterhavskysten består av miskito- og sumunianere samt engelsktalende karibiere. Det er i dette området; som i samarbeid med sandinistregjeringa i Managua har utarbeidet en avtale som sikrer regionen en stor grad av selvstyre, at SAIH har sine prosjekter.

Gert Fr. Malt, amanuensis ved Universitetet i Oslo, besøkte UiTø i embetsmedfør, men tok seg samtidig tid til å vise lysbilder fra et opphold i det aktuelle området. Vi sakser fra en artikkel i Stud. Jur. nr. 7-87:

Utropia

Janne Bjerkan

«Det største prosjektet vårt i Nicaragua er et helseprosjekt som ble påbegynt allerede i 1980. Vi har til enhver tid en lege og to sykepleiere der, som jobber innenfor det nicaraguanske helsevesenet. Siden 1982 holder de til i en liten by på Atlanterhavskysten — Puerto Cabeas. Det er i dette området de fleste indianerne i Nicaragua holder til — Miskitoene og Sumuene. Som overalt i Nicaragua er det mye fattigdom, og helseproblemene er store. Samtidig er landets ressurser små. Det er mangel på alt fra mat og sko til biler og byggematerialer. For ikke å snakke om elektriske artikler. Rart plutselig å komme til et sted der du hverken får parfymert toalettsåpe eller kjøkkenredskaper av plast... Vi kom i regntiden (fra mai til september) og skjønnte raskt hvorfor nesten alle husene, som er av tre, står på peler. Så mye regn på en gang har jeg aldri sett, marken var som et hav. Men samtidig var det så varmt. Og overalt grønn vegetasjon, med kokospalmer, bananer og fremmede frukter.

SAIH's utsendte jobber dels på sykehuset i byen og dels på helsesenteret. Det var tydelig at de jobbet hardt og var godt likt, samtidig som de lever svært enkelt. For en overgang det må være å komme fra vårt antiseptiske helsevesen til sykehus om mangler både laken, avansert utstyr og ofte varmt vann. Det var imponerende å se hvordan våre folk, i samarbeid med de andre legene og sykepleierne, gjorde hva de kunne med de knappe ressursene som stod til rådighet. De deltar både i det daglige arbeid på helsesenteret og på sykehuset, er med i forskjellige helseprogrammer ute i bydelene, tar (ubetalte) ekstravakter — og finner tid til å delta i undervisningen på stedets sykepleieskole.

Sykepleierskolen er forresten et prosjekt i seg selv: Siden de nåværende bygningene er skrøpelige og uhen-siktsmessige, har SAIH nå gitt penger til bygging av nye lokaler. I tillegg til å besøke Puerto Cabezas, var vi også et par uker på Stillehavssiden,

først og fremst i Managua. Vi snakket der med representanter for Undervisningsdepartementet. SAIH støtter også et lite prosjekt for produksjon av pedagogiske hjelpemidler for førskolebarn, og et universitetsforlag i Nicaraguas gamle universitetsby — Leon.

Samtidig besøkte vi en norsk sosialarbeider som arbeider i fjellområdene i nord med programmer for foreldreløse barn etter krigen. Det er i dette området «contras»-styrkene holder til.

Selve krigen merker vi lite til — bortsett fra det vi kunne lese i avisene, om at et helikopter var skutt ned eller at en landsby var overfalt, og matlageret ødelagt. Men vi forstod at folket ofte hadde det vanskelig og ønsket fred. Samtidig fikk vi klar inntrykk av at de ikke så på contras som befriere, men heller at contras med sine grusomheter i løpet av de siste årene hadde mistet mye sympati.

Mens jeg var i Nicaragua benyttet jeg sjansen til å snakke med noen jurister — og til å kjøpe med meg det jeg kunne finne av lovsamlinger. Dommeren i Puerto Cabezas var en hyggelig mann som satt ved et lite bord i et stort åpent rom ut mot gaten sammen med en sekretær. Han viste meg stolt kontorets bibliotek som totalt bestod av en 12-14 bind, og han spiste middag med oss hver dag hos en eldre dame i byen som tok middagsgjester i pensjon — til skilpadde-kjøttkaker og kokosfiskesuppe.

Alt i alt ble jeg slått av den åpenhet vi ble møtt med overalt, og av den entusiasmen folk viste, både statsansatte (hvorav mange er kvinner) og folk flest, med hensyn til mulighetene for å skape fred og hjelpe landet fremover.

Om du gir 20 kroner til SAIH betyr det at minst 100 kroner går til prosjekter i Nicaragua — eller til andre land i den tredje verden. Jeg kan stå inne for at de pengene som går til Nicaragua kommer godt med!

■■■

Bli sportsdykker

DYKKERKURS

Opplysninger: (083) 81 604 eller (083) 99 105, etter kl. 17.00.

Kurs godkjent av CMAS —
NORGES DYKKERFORBUND,
AQUA POLAR DYKKERSKOLE.

INTERNASJONALT

Pyla, en landsby mellom to krigende folkeslag

How are you? Et par brune og skøyeraktige øyne titter på meg. Den kypriotiske gutten stikker hodet ut av vinduet i det lille huset. Huset han bor i består av et oppholdsrom og et lite kjøkken. Utenfor står en gammel Ford under noe bølgeblikk. Noen barn skriker i opphisset lek lengre ned i gaten. Duene letter fra kornhaugen i forskrekkelsen over barnas rop. De hvitkalkede husene med blå vinduskarmene og store brune sandstensborger lener seg godmodig innover den smale gaten.

Utopia

Kai Friis

Pyla kunne ha vært en hvilken som helst gresk-kypriotisk landsby. Illusjonen varer helt til man løfter blikket mot en bergtopp, og ser det tyrkiske flagget vaie over landsbyen. Vaktposten med gevær over skulderen knuser den fredelige idyllen. Synet får det til å gå kaldt nedover ryggen på meg, selv om det er 38 grader i skyggen. Jeg får den bitre konflikten på Kypros nært inn på livet når jeg titter opp på neste bergknaus. Her blafrer det greske flagget i vinden. En soldat med en annen uniform titter ned på meg.

Det å bli beglodd er en følelse jeg har hele tiden jeg er i Pyla. Det er nesten alltid en eller annen som ser ned på meg fra en bergtopp. For å unngå å bli sett smyer jeg meg rundt hus-hjørnene. Jeg puster først lettet ut når jeg finner en smal bortgjemt gate hvor ingen kan se meg.

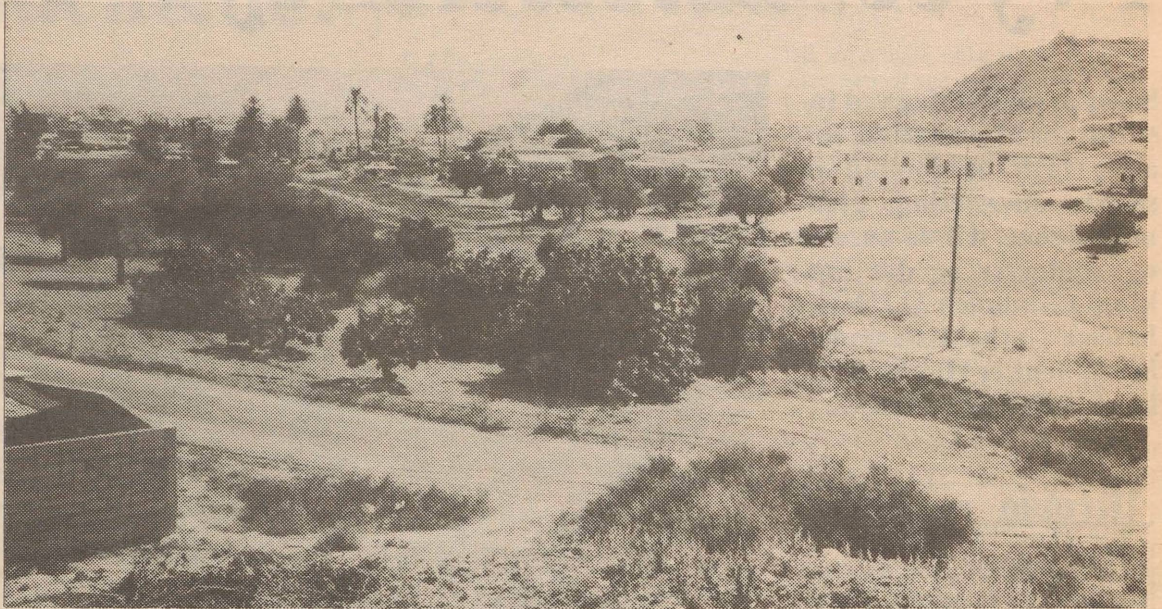
Å observere alle er den svenske FN-soldatens oppgave. På Tylas torg finnes det en egen FN-post, S 29, POLAR, SWEDCON. Da tyrkerne invaderte den nordlige delen av Kypros i 1974, førte dette til en stor flyktningestrøm. De fleste greske kyprioter i den tyrkiske delen flyktet sørover. De tyrkiske kypriotene i sør flyktet nordover. På begge sidene bor det fremdeles en del greske og tyrkiske kyprioter som nekter å flytte. De bor

i sine egne landsbyer i «fiendeland». Pyla er den eneste landsbyen hvor greske og tyrkiske kyprioter lever side om side. Pyla har fått egen status som FN-buffersone, siden det er sjanser for at eventuelle uroligheter vil starte akkurat her.

FN-soldaten har sitt utkikkspunkt på et av torgets tak. Her står han i et lite skur med et bølgeblikktak som vern mot solen. I full uniform blir skuret som en bakerovn, og han heller i seg flere liter vann på en vakt. Av og til retter han kikkerten mot bergtoppene omkring. Eller han roper «tjenare!» og «hej då!» til turistene på torget.

Billige klær, ikke den spesielle stemningen i landsbyen, lokker turistene til Pyla. Her selger man åpenlyst smuglervarer fra Tyrkia siden Pyla har den spesielle statusen som FN-sone. Alle klesforretningene gjør Pyla til en fargeglad landsby. Her henger gule, rosa og blå; Lacoste, Adidas og Boss; joggedresser, shorts og skjorter utenpå veggene i butikene. Alt for å lokke turistene til å kjøpe. Hva sier du vel til en Boss joggedress til litt over hundrelappen? Dessverre er det ikke ekte varer, men kopier som er laget i Tyrkia. Kvaliteten er varierende og ikke så god som på originalene. Men man kan være heldig.

Det gresk-kypriotiske politi er ikke så begeistret for denne handelen.

Pyla.

Foto: Kai Friis

Det er forbudt å handle og ta med seg varer ut av Pyla. Blir man tatt av politiet, får man varene beslaglagt og en stor bot med på kjøpet. – Folk kjøper som gale likevel, sier Maria, innehaver av en av de mange klesbutikkene. Ofte har turistene hørt om Pyla før de kommer hit til Kypros. De ivrigste tar taxi og handler klær for opptil 5000 kroner. Det er ikke så mange som blir tatt, de fleste slipper unna. – Hvordan føles det å snyte den gresk-kypriotiske staten for toll og avgifter, spør jeg. – Det dreier seg ikke om så mange penger for dem. Dessuten er det så mange andre som gjør det samme, sier Maria. Hun trekker på skuldrene. – Skal det ikke være en Adidas joggedress? Helt ny modell, består av tre deler, kun 12 pund.

I den brennende heten på torget er det ingen andre enn turistene som beveger seg. Mennene sitter på den lokale taverna og prater over en kopp kaffe. Jeg går forbi to gamle kvinner som sitter i skyggen av en mur. Kledd i svart fra topp til tå, for meg ser det utrolig varmt ut. Med ansiktet vendt mot muren sitter de dypt opptatt av sine broderier. Den ene konen er så nærsynt at den krokete nesen hennes berører broderiet hun syr på.

Jeg skråer over torget til nærmeste pub. I skyggen på hjørnet står en hund og peser. Den snuser ut i luften og ser bedende på meg. Kjøteren er et bedrøvelig syn der den står. Mager og skabbete. På ørene henger blodiglene tett i tett som drueklaser. Pubeieren beveger seg stivt inn i bakrommet for å hente en flaske vann til meg. Hans halvfete kropp bærer ty-

Kai Friis har tidligere studert datafag ved Institutt for matematiske realfag, men har tatt seg pause i studiene for å jobbe som reiseleder i Vingreiser. Dette er Kais første artikkel i Utopia hvor han formidler inntrykk fra sine opphold utenlands.

delige tegn av liten bevegelighet. – Jeg ramlet ned av skurtreskeren og brakk ryggen, svarer han på mitt spørrende blikk. Han gir meg vannflasken. – Det går nå på et vis. Han drar seg i den gråsprenge barten før han kravler opp på en stol igjen. Ved boret mitt skvetter jeg til når jeg ser en svensk FN-soldat komme inn. Jeg oppdager fort at dette er den lokale «landsbyidioten». Han har greid å skaffe seg en svensk FN-uniform, og er blitt «landsbyidiot» på grunn av sitt fysiske handicap, celebral parese. Han blir ikke godtatt, men heller ikke avvist av landsbyboerne. «Soldaten» elsker barn. Han går rundt og klapper barna på hodet med klossete bevegelser. Han får ikke alltid velvillige svar når han prøver å prate til dem. For å oppnå kontakt har han et eget middel, videospill. Når han slipper mynter på apparatet strømmer barna til for å titte. Den korte stunden mynten varer er det han som er helten, han de ser på. Selv ser han knapt på spillet. Han ser mest på barna og klapper dem av og til på hodet mens han smiler lykkelig.

–Man venner seg til det. Georgos slår ut med armene. Den lange lillefingerneglen glitrer i sollyset. Jeg

spurte hvordan det er å leve midt mellom to krigførende parter. – Skal man gå rundt å tenke på krig og elendighet hele tiden blir man «trellos», sprø. Dessuten er dette vårt hjem, og har vært det i generasjoner. Ingen skal få jaget oss herfra, sier Georgos. Det rasler hissig i gullenken rundt håndledet. – Dere er ikke bitre på hverandre, spør jeg. – Egentlig ikke. Det er de høye herrer som kriger, lager lover og herser med oss små, mener Georgos. Han svelger en slurk av den tyrkiske kaffen. – Hvordan ser dere på å ha svenske FN-soldater her? – De er OK, bryter Minas inn. – De er bedre enn de andre, og mye bedre enn de britiske soldatene. Allerhelst ville vi jo selvfølgelig ikke ha noen FN-soldater her.

Jeg stopper ved det blå skiltet som erklærer Pyla for egen FN-sone. Når jeg titter tilbake ser jeg noen spredte fargeklatter innimellom husene. I det fjerne skimter jeg såvidt vaktpostene. Palmene vinker farvel i vinden der de står mellom noen rustne skurtreskere. Mens jeg hører en hane gale i det fjerne minnes jeg Marias ord. «De fleste slipper unna». Ikke helt overbevist putter jeg joggedressen lengre ned i vesken.

Pyla - krigende folkeslag, hvitkalkede murer og vaktposter innimellom. Foto: Kai Friis

Studentrådetets støttemidler

Studentrådetets støttemidler fordeles årlig til ulike lag og foreninger som driver aktiviteter, primært for studenter. Det er for 1988 bevilget kr 78.000,- som skal fordeles etter reglementets kriterier.

Reglementet for støttemidlene er til revisjon og vil bli behandlet på Hovedallmøte den 10. februar.

Søknadsfrist er satt til 17. februar og midlene vil bli fordelt på et Studentrådsmøte i løpet av mars måned.

De lag og foreninger som søkte støttemidler ifjor vil få tilsendt brev med informasjon og støttemiddelreglement.

Studentutvalget oppfordrer de som har tenkt å søke om å ta kontakt med oss på Studentutvalgskontoret for nærmere informasjon. Kom på kontoret i UB-kjelleren eller ring 72 421.

Studentutvalget

Ferieguide 1988

Kommer 20. februar

Mange nyheter
for
reiselystne studenter
Kontakt:

UNIVERS
REISER A.S

Postboks 865, 9001 Tromsø—Norway

Nytt datautstyr til IMR

Seksjon for datafag ved Institutt for Matematiske Real-fag (IMR) har foretatt sin største investering gjennom tidene. Til de ansatte og studenter er det innkjøpt tilsammen 22 UNIX-baserte arbeidsstasjoner. Stasjonene er Hewlett Packards 9000/300 serie.

Utopia Tage Stabell-Kulø

Utstyret

Det er to 9000/350 og tyve 9000/300 IMR har kjøpt. Forskjellen er at 300 har 1 waite-state, mens 350 har ingen, og dette gir høyere hastighet. Alle de 7 studentmaskinene er 300. En av 350-ene er satt opp som filserver, og skal være en ressurs for de andre stasjonene. Denne er utstyrt med en 570 mega-byte disk. Alle stasjonene er knyttet opp mot Net-One.

Hardware

Maskinene er basert på Motorola's 32 bits MC68020 som går med en hastighet på 16,67 MHz. Hovedprosessen har støtte fra en MC68881 matematisk co-prosessor. Alle er utstyrt med 130 Mb lokalt lager i tillegg til støtten fra filserveren. Av disse 130 Mb er 20 satt av til swap-area, og 10% reservert SuperUser. Man skulle i utgangspunktet tro at 130 Mb skulle være tilstrekkelig, men det har imidlertid allerede vist seg å være i minste laget. På studentmaskinene er det nær sagt sprengfullt allerede før brukerne har tatt seg til rette! Dette skyldes at svært mye, og stor, programvare er installert. Studentmaskinene har 4 Mb RAM.

En god arbeidsstasjon er utstyrt med skikkelig skjerm. Slik også med disse. Skjermen har 1024 * 736 punkter, og kan vise 256 samtidige farver. (Nye skjermene er i vente, med 1280 * 1024 punkter) Den er 19 tommer stor. Mens en vanlig PC viser 80 tegn * 24 linjer, viser disse 128 * 46. Som seg hør og bør er de utstyrt med mus. Denne har to knapper. Man

Gaute Nessan, IMR, bruker de nye arbeidsstasjonene.

Foto: Tage Stabell-Kulø

kan simulere en tredje ved å trykke ned begge samtidig. Det hele er plassert på elektrisk justerbare terminalbord. Ikke mer enn et lett trykk fra en finger skal til for å justere det hele. Slik er mosjonens siste skanse overvunnet.

Software

Operativsystemet er selvfølgelig UNIX system V. Det er HP's egen variant, kalt HP-UX. HP-UX er kommet i versjon 6.0. Denne versjonen er ennå kun i «Early bird», og ingen manualer er levert. Systemansvarlige har derfor måttet basere seg på manualer fra andre fabrikkkanter for å få oversikt over de deler av operativsystemet som er nye siden siste versjon. Spesielt gjelder dette Yellow Pages (YP), hvor UTRIX-manualer fra DIGITAL har vært reningen. Som en integrert del av HP-UX finnes Network File System, NSF. Dette er et produkt som gjør det mulig å ha hele eller deler av filsystemet på annet enn den lokale disken. For brukeren er systemet transparent.

Da det ikke er ledig lagerplass på studentmaskinene, er NFS benyttet til å ha store felles datamengder på filserveren. Dette gjelder spesielt alle on-line manualene og ADA-kompilatoren med bibliotek.

Det er 7 maskiner som er beregnet på hovedfagsstudentene. Pr. idag er 23 studenter gitt konto. For å kunne utnytte maskinene noen lunde tilfredsstillende er de 23 fordelt jevnt utover. I tillegg skulle YP benyttes sammen med NFS for å gi studentene mulighet for å logge seg på hvilken som helst av maskinene. YP skulle brukes til å distribuere passordfilen, slik at hver bruker hadde kun ett passord på alle 7 maskinene. Nå har det vist seg å være svært vanskelig å få opp YP, spesielt grunnet mangelen på manualer. I stedet er det derfor satset på en løsning hvor hver bruker må passe på å oppdatere passordet sitt på alle 7 maskinene. Når brukeren logger på vil hans home-directory likevel være på hans egen maskin. Dette oppnås med NFS, men vil naturligvis kunne gi stor belastning på nettet.

For å få nytte av de store sjermene, er to vindussystemer installert. HP-WINDOWS er HP's egenutviklede system. I tillegg finnes X-WINDOWS som er utarbeidet ved Massachusetts Institute of Technology (MIT). Hittil har det vært en egen konto med navn «demo». Den er imidlertid stengt på grunn av misbruk. Under X har HP utarbeidet en rekke produkter, samlet under betegnelsen IVO. IVO har allerede rukket å bli en suksess blandt studentene, og svært få benytter annen basis programvare. Under IVO finnes en emacs språksensitiv editor (C, lisp, Pascal, Fortran, Text, nroff) skrevet i lisp, en debugger, terminalemulatorer, menyer osv. Alt i brukerdefinerte farver, med musen som vitigste redskap.

I tillegg til C og Pascal finnes ADA og lisp. ADA kompilatoren og bibliotekene til den var så store at de måtte plasseres på serveren, men det ser ikke brukeren. Det er innkjøpt 8 lispinstallasjoner. Av disse er 6 på studentmaskiner, en doktorstudentmaskin og en hos en ansatt. Det er en

common-lisp versjon, som er maskinavhengig i den forstand at selv programmet sjekker at det kjøres på den maskinen det er gitt lisens til. Programmet kjører under HP-Windows. Arbeid pågår for å få portet en PROLOG-versjon til X-WINDOWS.

Alis er en kombinert tekstbehandler, database, grafikk, kalender/dagbok og regneark av kjempeformat. Alle maskinene har hver sin, og alle ansatte og hovedfagstudenter er registrerte som brukere. Det er mulighet for elektronisk post brukerne i mellom, planlegge møter, reservere ressurser (møterom, hjelpemidler o.l.) og andre lignende ting. Alis er kommet i versjon 1.0, og en del oppstartproblemer har det vært. Det er lovet en versjon 2.0, og antakeligvis vil noen av barnesykdommene da forsvinne. HP opplyste at Alis måtte ha minst 6 Mb RAM for å kjøre tilfredsstillende. Da studentmaskinene ikke har mer enn 4 går det sent, men ikke verre enn å leve med.

Root-eide Set UID shell

Alis har også gitt de systemansvarlige en sikkerhetsmessig hodepine ingen foreløpig har kunnet løse. Alis er avhengig av å kunne kopiere filer fritt mellom alle maskinene. En konsekvens av det er at brukeren root på en maskin, med litt innsikt, med letthet kan logge seg på alle maskinene. Det betyr igjen at om en bruker greier å bli root, er ingen hemmeligheter sikre.

Under installasjonen av utstyret ble det laget noen root-eide Set User ID shell. Når en bruker kjører et slik, blir han root. De kom på avveie, og mye arbeid har vært gjort for å tette igjen hullene. En tid var det så ille at nærsagt hvem som helst kunne bli root. Så lenge Alis er avhengig av at brukeren root skal kunne kopiere filer fritt omkring, og seksjonen ønsker Alis, vil problemet ligge latent. Om en maksin lekker, er alle de andre 21 i faresonen. Ingen har enda funnet noen løsning på dette.

Bug ?

Utopia Tage Stabell-Kulø

Ovenforstående lille program, med tilhørende output, mistenkes å ha avdekket en feil i HP-UX 6.0. HP er informert, men svar er hittil ikke motatt. Programmet er gir forventet (dvs Errno=0) output under Ultrix 2.01. Ultrix er BSD, mens HP-UX er system V. Om dette er avgjørende er uvisst. Forslag til løsning sendes seksjonen.

```
#include <stdio.h>
#include <errno.h>

main()
{
    FILE *fp;
    int x;
    char c;

    errno = 0;
    fp = fopen("/tmp/test", "w");
    printf("Errno = %d\n", errno);
    errno = 0;
    c = 'a';
    x = putc(c, fp);
    printf("Errno = %d\nX = %c\n", errno, x);
    fclose(fp);

    errno = 0;
    fp = fopen("/tmp/test", "r");
    printf("Errno = %d\n", errno);
    errno = 0;
    x = getc(fp);
    printf("Errno = %d\nC= %c\n", errno, x);
    unlink("/tmp/test");
}

Errno = 0
Errno = 25
X = a
Errno = 0
Errno = 25
C= a
```

Programlisting og utskrift

Hewlett Packard og Sør-Afrika

Utopia Tage Stabell-Kulø

Mens diskusjonen raser om Total og selskapets engasjementet i Sør-Afrika, er det klart at også HP har kontakter der. Faksimilen er fra den dokumentasjonen som fulgte med maskinene. Også i Sør-Afrika er det altså hjelp å få fra HP, om det skulle være nødvendig.

Kolam Ayer Industrial Estate
SINGAPORE 1334
Tel: 747-6188
Telex: 26283 RS
CM

SOUTH AFRICA

Hewlett-Packard So Africa (Pty.) Ltd.
P.O. Box 120
Howard Place CAPE PROVINCE 7450
Pine Park Center, Forest Drive, Pine-lands
CAPE PROVINCE 7405
Tel: (021) 53 7954
Telex: 57-20906
A.C.O.M.E.M.P

Hewlett-Packard So Africa (Pty.) Ltd.
2nd Floor Juniper House
92 Overport Drive
DURBAN 4067
Tel: (031) 28-4178
Telex: 6-22954
C

Hewlett-Packard So Africa (Pty.) Ltd.
6 Linton Arcade
511 Cape Road
Linton Grange
PORT ELIZABETH 6001
Tel: 041-301201
Telex: 24-2048
C

Hewlett-Packard i Sør-Afrika

Oljepenger fra Total – hva mener Finnmarksstudentene?

DHL-gruppa (Distriktshøgskolestudentenes landsforbund) i Alta støtter pressemeldingen fra landsstyret og sentralstyret i DHL som sier følgende:

Sentralstyret i DHL (Distriktshøgskolestudentenes landsforbund) gir sin fulle støtte til studentene i Tromsø når de sier nei til finansiering av studentboliger ved hjelp av penger fra oljeselskapet Total.

Sentralstyret i DHL mener dette har to viktige sider:

1. Studenter har i lang tid jobbet for å få staten til å vedkjenne seg sitt ansvar når det gjelder velferdstilbudet for studenter. Å ta i bruk pengegaver for å finansiere bygging av studentboliger, vil etter DHLs syn være å støtte staten i at de ikke har noe ansvar for studentvelferden.

2. Oljeselskapet Total står på Fellesrådet for det Sørlege Afrikas boikottliste. DHL tar klart avstand fra den apartheid-politikken som føres i Sør-Afrika. Det minste man da kan gjøre er å la være å inngå avtaler eller handle med selskap som indirekte støtter apartheid-politikken i Sør-Afrika.

DHL-gruppa i Alta kritiserer studentrådets leder for å ha gått ut til avisene og uttalt seg på vegne av studentene i Alta uten å ha konferert med studentrådet. Studentrådet gikk deretter ut til massemedia uten at saken var diskutert i klassene. Dette er også kritikkverdige, da de

Heller ikke Finnmarkingene vil ha pengene fra Total og fylkesmann Anders Aune (t.h.)?

Foto: Trond Davidsen

uttaler seg på vegne av alle studentene i Alta, mens de kun er valgte representanter for studentene ved Finnmark Distriktshøgskole (FDH). Alta Lærerhøgskole med faglærer-, forskolelærer- og allmenlærerutdanning, Barnevernslinja i Alta og Ingeniørlinja i Alta hører ikke inn under studentrådet ved FDH. Disse utgjør majoriteten av studentene i Alta. Deres mening er ikke kommet fram i saken. Hva mener disse?

Dette er en vanskelig og prinsipielt viktig sak. Saken bør derfor tas opp på allmøte, som er studentenes høyeste organ. Eksamensavvikling på FDH gjør at det er vanskelig å avvike

et debattmøte før jul. Allmøte, gjerne kombinert med et felles debattmøte for alle studentene i Alta, bør arrangeres tidlig på nyåret. Her bør problematikken i sin helhet tas opp. DHL-gruppa i Alta vil ta initiativ til å arrangere et slikt møte og evt. invitere både Anders Aune og representanter fra Fellesrådet for det Sørlege Afrika.

Med hilsen DHL-gruppa i Alta

Mona Johnson
Bjørn Nordmo
Bjørn Kummeneje
Bente Skogvang

Akademisk boikott av Sør-Afrika

Av Elin Gundersen,
fungerende leder i NSU-Tromsø

NSU gjennomførte sist høst en kampanje om Utdanning Under Apartheid. Gjennom denne kampanjen og den såkalte Total-saken er akademisk boikott av Sør-Afrika aktualisert.

Årsaken til at Hovedallmøtet ikke ville ta imot penger fra oljeselskapet Total til bygging av boliger for studenter fra Finnmark, var at vi ikke ønsket penger fra et selskap som opererer i apartheidregimet. Skal en boikott av slike selskaper være effektiv, mener vi at dette også måtte gjelde sponsorpenger. Studentene i Tromsø ønsker ikke å løse sine boligproblemer gjennom «blodpenger» fra Sør-Afrika.

Men akademisk boikott er mye mer enn det å ikke ta imot penger fra oljeselskaper som opererer i Sør-Afrika. Vi i Norsk Studentunion ønsker at norske studenter og universitetsansatte skal bruke sin akademiske frihet til å vise aktiv solidaritet med folket i Sør-Afrika. Dette kan vi gjøre ved å bryte all forbindelse med sør-afrikanske universiteter og sør-afrikanske forskere som støtter opp om den sør-afrikanske raseskilnepolitikken.

Det er mange ulike tiltak som vil være aktuell ved en akademisk boikott. All formell kontakt med sør-afrikanske universiteter må opphøre. I forbindelse med internasjonale konferanser må det på forhånd undersøkes om det også er invitert sør-afrikanske deltakere. I så fall må det gjøres klart at om ikke disse blir ekskludert, så vil norske akademikere trekke seg. Det samme gjelder medlemskap i internasjonale akademiske organisasjoner/forskerforbund. I tillegg til dette må man si opp abonnement på tidsskrifter som utgis i Sør-Afrika eller som har sør-afrikanske redaksjonsmedlemmer eller publisitører.

Dette vil kunne sørge for ei politisering av norske akademikere, man vil sette internasjonalt søkelys på spørsmålet og det isolerer raseskilleregimet i Sør-Afrika.

NSU-Tromsø vil oppfordre alle studenter og vitenskapelige ansatte ved Universitetet i Tromsø til aktivt å støtte den akademiske boikotten av Sør-Afrika, ikke bare gjennom formidelse av apartheidpolitikken, men også ved aktivt å bryte all forbindelse med sør-afrikanske forskere og universitet.

Brevvenn i Korea ?

Dear Editor,

It is my pleasure to write to you. I expect you will be pleased to accept my appeal regarding oversea pen pals for our students.

I am an English teacher in a noted high school in Seoul, Korea. This school has about 2.500 students of both sexes. I am eagerly seeking foreign students who would like to correspond with our students. There are many Korean students who want to exchange letter and friendship with foreign pen friends, and they frequently request me to let them have foreign pen friends.

Throughout my foreign language teaching career, I've noticed this would help not only their English and emotional life, but also expand their knowledge of foreign lands. This would also promote world-wide friendship and mutual relationship as well as serving as a true foundation of world peace.

I feel it is necessary to publish this simple wish among the boys and girls of the world. Therefore, I courteously request you to run this letter in a corner of your valuable paper.

The only information I need of a student is his or her name, address, age, sex, hobbies and picture if possible. I expect to receive many letters from your readers wishing to correspond with our students. (Welcome group or class request).

I will appreciate it very much if you let me have the chance to do this for my students. This would be a warm and thoughtful favor. Awaiting good news, I remain.

Yours Sincerely,

Miss Park Myeong Shim
C.P.O. Box 3315
Seoul 100
Korea

AU – TSI

Kontortid
onsdager 10 – 11

TSI – kontoret

Studentradioen presenterer:

«God ettermiddag, Tromsø!»

Ja, det er den megetsigende tittel på Studentradioens nye sending – hver virkedag mellom 15.00 og 16.00. «God ettermiddag, Tromsø» har en ganske enkelt profil. Vi håper å nå lyttere med ferske meldinger om trafikk, vei og føreforhold på ei tid da mange er på vei hjem fra jobb og studier. Aktuelle saker altså – koblet med musikk og enkelte korte intervjuer.

I begynnelsen av januar begynte nærradioene i Tromsø – fortsatt på FM 105,6 – med nye sendetider. Foruten vår nye ettermiddagssendinger er det ikke de store forandringene for Studentradioens vedkommede. Vi håper at også du vil bli en aktiv lytter på FM 105,6 og presenterer her ei oversikt over sendetider og programprofil:

«Morrakvitter – en aktuell byradio» Mandag til og med Fredag fra kl. 07.30 til 09.30. Vi begynner med en halvtimes morgenmusikk, og fra kl.08.00 er vi igang med nyheter, ferske aviser og værmeldinger, korte og litt lengre intervjuinnslag koblet med kinomeny, meldinger og musikk.

«God Ettermiddag, Tromsø» Mandag til og med fredag mellom 15.00 og 16.00.

«Kråker i Lufta» Hver tirsdag, en time fra 21.30 til 22.30. Faste innslag på tirsdagene er «Filmklubbkvarteret» og «Det Blå Hjørnet» - forum for jazz, blues og annen rytmisk musikk.

Onsdager sender studentradioen også om kvelden mellom 21.30 og 22.30.

Sendingen har ikke fått noen klar profil ennå, men inntil videre sender vi en del repriser fra «Morrakvitter» sammen med nye produsjoner.

Torsdagsåpent går på lufta mellom 21.30 og 22.30. Her får du også en ny utgave av «Filmklubbkvarteret», sammen med «Studenthjørnet».

«Beatservice» er Studentradioens musikalske flaggskip, som sendes hver fredagskveld mellom 19.30 og 21.00. «Beatservice» er programmet som utvider din musikalske toleranse gjennom nye plater – plater som spiller lenge før de kan høres noe annet sted.

«Etter Ukeslutt» er navnet på vårt aktuelle kulturmagasin på lørdagsettermiddag mellom 13.00 og 15.00. Programposten forteller om kulturbegivenheter i byen – fra HT, Kunstforeninga, om konserter, fra kinoene, bokomtaler, opplesninger og mye mere.

Annenhver lørdagsnatt er det så klart for «Inn i Polarnatta» fra midnatt til 02.00. Underholding og masse musikk er bestanddelene.

Studentradioen har hele fire timers sending hver søndag. Her begynner vi med «Musikkmaksimum» kl.14.00, fortsetter med «Klassiske

toner» kl.16.00 og avrunder med vårt aktuelle søndagstema i timen mellom kl.18.00 og kl.19.00.

Som du forstår har vi en spennende og variert nærradiomeny gjennom hele uka. Imidlertid, hvis vi skal oppfylle våre ambisjoner og ikke degenerere til en ren musikkradio, trenger vi flere medarbeidere. Kanskje er du rette personen. Ta kontakt med oss snarest – på telefon 57388 eller skriv til vår adresse Strandgt.5. Kom gjerne innom våre lokaler for en hyggelig prat og en kopp kaffe. Vi holder til rett bak Matservice, i Strandgt. 5.

MUSIKKMAKSIMUM: ROCKE-ÅRET 1987.

For tiden kjører Musikkmaksimum en omfattende årskavalkade over rock og pop i 1987. Vi avslutter med lytternes egen vurdering av fjorårets musikkplater. Derfor trenger vi din liste over de beste langspillplatene i 1987. Du kan sende inn din liste til Strandgt.5 før 13. februar Søndag 14. februar er det så klart for Musikkmaksimumtoppen – ei liste basert på lytternes vurdering av rock fra 1987. Et rikholdig gavebord med Lper og singelplater står å venter på å bli delt ut til innsendere.

■ ■ ■

Hummer og Campari

OBS! Til nye studenter

Denne spalte vil gjerne bidra til den allmenne forvirring til nyankomne studenter. Nedenfor følger et utdrag av hendige ord og uttrykk ofte brukt ved institusjonen. Samlingen er utgitt i bokform, men dessverre ut-solgt fra forlaget.

Registrering: Sosialt samvær og kurs i køteknikk

Lesesalsplass: Betraktes av mange som mål ved endt studium, se forøvrig «Studenthybel».

Studenthybel: Rom med seng og i enkelte tilfeller bad. Tildeles som regel i forbindelse med oppnådd grad Cand. Real. eller tilsvarende.

Unibok: Se «Lærebøker».

Lærebøker: Bøker som benyttes i undervisningen. Kommer ofte i salg i forbindelse med eksamensavvikling, evt. påfølgende semester.

Faglig bredde: Forveksles ofte med faglig tyngde, jfr. ! (tyngde/bredde). **Total:** Fransk oljeselskap, se «Varm potet».

Varm potet: Næringsmiddel (jordbruksprodukt), kokt, brukes ofte i overført betydning, jfr. «Total».

La hodene rulle

Hoderulling ved hjelp av dertil egnet redskap var et utbredt fenomen under deler av den franske revolusjon. I Norge har tilsvarende praksis blitt innført i deler av næringslivet etter de sørgelige forsøk på å få fart på Norge. Prominentheter som Arve Johnsen og Leif Terje Løddesøl må stemple på arbeidskontoret, mens for eksempel en «big spender» som Tormod Seljevold (tidligere og framtidig sjef i Sparebanken Nord) får sitte. Han har også styrets tillit, får vi høre. Denne spalte etterlyser konsekvens. Unnaluring hjelper ikke nasjonaløkonomien.

Hodejakten burde derfor også gjelde det akademiske miljø. Som et lite eksempel kan nevnes den skyhøye strykprosenten på D-100, innføringskurset i datafag. Strykprosent på rundt 50 ville ført til at så godt

som hele datafagseksjonen ble radert ut. De ansatte på IRV burde også være i faresonen. Vi hørte rykter om strykprosent på ca. 50 på juss grunnfag. Dette viste seg ikke å medføre riktighet, kun 30 prosent av studentene strøk. Det burde likevel kvalifisere til åndlig eksklusjon av en amanuensis eller to.

Til slutt vil vi få peke på veiledernes innstilling i forhold til studentene. Hva med de som takket være talentløse veiledere ikke får laud (dette gjelder for både juss-studenter og andre.) Skal studentene lide fordi veilederne sluntrer unna? For det er da veilederne som har ansvaret? Denne spalte ønsker med dette å rette en inntrengende pekefinger til rektor Narve Bjergo: Vi kan ikke ta på unnalurere med polvotter! Samtidig vil vi også få mane til moderasjon: Som tidligere universitetsansatt Berge Furre sa til en ytterst velfrisert Kåre Willoch for noen år siden: Det er forskjell på å barbere seg og å skjære hodet av seg.

Heite nyheter!

Toooooor! Hvor er du? **Studentradioens** medarbeider kunne før jul avsløre at **Unikiosk** i Breivika solgte mannfolkbladet **Express**. Nå begynner radioens medarbeider tydeligvis å bli litt sløv, ihvertfall har det gått han hus forbi at Unikiosk nå selger **Kriminal Journalen**.

Bøker derimot er det verre å få fatt i, riktignok hos moderbedriften **Unibok**. For en tid siden, det vil si i november, leverte en av de ansatte ved økonomiseksjonen, **IFF**, inn bestilling på fagbøker til mellomfaget i sosialøkonomi. Han venter fortsatt på bøkene sine. Det samme gjør studentene.

Og i **Norsk Studentunion**, både her i Tromsø og ellers i landet, diskuteres det høylydt om man skal gå inn for

En student bæres bort av politiet etter demonstrasjon mot UNIBOK for sen levering av fagbøker.

integrering av studenter eller ei. I korthet betyr dette om man skal gå inn for bygging av flere studentboliger eller om man skal nedlegge studentsamskipnadene og heller jobbe for økte midler til boligbygging generelt. Svaret burde være enkelt, spør man oss.

Noe som derimot ikke er så enkelt, er å tro at **Studentsamskipnaden** i **Tromsø** klarer å få andre og tredje etasje på **Prestvatnet** ferdig oppusset innen april, som opprinnelig var siktemålet. **Rettelse:** Opprinnelig var vel siktemålet å være ferdig sist jul? Seint går det ihvertfall, og ikke forundrer det oss om beboerne blir presentert nye **husleiekonninger** seinere i år. Så dermed må vel **Vidar Bakken** bare tåle at han får spalteplass i avisen **Tromsø** med overskriften «**Kjempetabber av Samskipnaden**», jfr. oppslag i november i forbindelse med forsinkelser og kostnadsøkninger på **Prestvatnet**.

Er **juss-studiet** blitt det pop-faget mange mente det ville bli? Av omlag 80 oppmeldte på 1. avdeling, var det 36 som sto. Resten trakk seg eller strøk. Dette har vel neppe noen sammenheng med at en av de ansatte ved **IRV** langt fra benyttet anledningen under juleballet til faglige leksjoner? Isteden ga vedkommende en grundig innføring i hvordan brannslanger skal behandles. Van(n)dalism, spør man oss.

Og på **IMR** er ansatte frustrert over **data-freaker** som ikke kan la nyinnkjøpte **EDB-maskiner** til 12 millioner bli brukt i faglige øyemed.

Tusener av kroner er brukt i telefonutgifter som følge av at de omtalte **data-freakene** nattestid har koblet seg opp til databaser i **USA** og **Hawaii** via telenettet. Formål: Delta i spill eller snakke med folk.

Hvem som blir den nye **styrelederen** i **Studentsamskipnaden**? Så langt er det vel ikke helt avklart, men vi blir ikke forundret hvis det blir innen **familien**. Først kallen, så kjerringa.

Den siste keiseren? Eller rettere sagt den neste keiseren? En av medarbeiderne i **Studentradioen** har under sending omtalt sin redaktør, **Vahid A'lai**, som keiser av **Kina**. Dette er senere dementert. Det får være grenser for ambisjonsnivå.

Eksempel på keiser
Foto: Bjørn Erlandsen

Nelson Mandelas navn — Universitetets savn?

Av Harald Tribune

Norsk Studentunion ønsker å oppkalle det kommende velferdsbygget (4. byggetrinn) etter den verdensberømte sydafrikanske apartheidmotstanderen Nelson Mandela. Et fornuftig bidrag i kampen mot apartheid? Neppe, det er heller noe ordentlig tulleballe som vil bidra til å ufarliggjøre en viktig debatt. Nelson Mandela utmerket seg som en dyktig, og således i Pretorias øyne, en farlig apartheidmotstander. Derfor sitter han fengslet på fangeøya Robbin Island utenfor den sørafrikanske østkysten på 26. året.

Norsk Student Union ønsker at det nye velferdsbygget skal kalles opp etter Nelson Mandela, eller i det minste at han får navnet koblet til kantina. «Nelson Mandela-kantina». Smak på det. Kanskje blir det Nelsonkaker med Steve Biku-fyll å få kjøpt. En stor ære? Enda bedre hvis Mandela får oppkalt hele det åttitoms velferdsbygg sytti mil nord for polarsirkelen etter seg. Spesielt siden bygget ligger i en middelsstor forblåst by. Genialt. Det må da gangne kampen mot apartheid. Mandela blir sikkert glad, biskop Tutu tuter litt så rørt blir han og ANC inspirert til fortsatt innsats; det gjør sikkert godt at et bygg i Gokk er oppkalt etter Mandela, som motvekt til deres fengslede barn og en internasjonal støtte av heller hyklerisk karakter.

Forhåpentligvis vil det også bidra til å svi rumpen på Bootha, pr. langdistanse. Det ville uten tvil være fortjent. Dog, NSUs forslag lyder alikevel heller nærmest krampesymbolisk. Ikke vil det virke oppbyggelig eller bevisstgjørende på universitetets studenter, heller tvert om. Et stort glasspalass gitt navn etter et lidendes folks legende i levende live. Og når man så entrer bygget; ikke et bilde, ikke et snev av inventar eller miljø som vitner om engasjement eller om-

tanke for mannen og kampen som har gitt bygget navn. I stedet et koselig, selvtilfreds og mettt akademisk kontormiljø og luftige passasjer med himmelropende sinnsvak norsk nevrosekunst på veggene. (Formodes at praksis fra ISV beholdes).

Hvor er poenget med NSUs forslag? Hvis Norsk Studentunion isteden hadde fattet vedtak om å gå inn for å utsmykke velferdsbygget med sydafrikansk kunst og etablere en permanent temaautstilling om historien til, og kampen mot Apartheid, kunne navneforslaget forsvares. Hvis det foreslåtte navnet nå skulle gå igjennom vil det i verste fall medføre en utvanning av begrepet Nelson Mandela, i beste fall medføre glupe vittigheter fra studenter med ærende på velferdsbygget a la «Jeg stikker og besøker Nelson», og smelte-isen-mellom-besøkende-og-vertskapmunterheter som «Å, så det er her han sitter, når skal dere slippe ham ut? «Og NSU vil indirekte ha gitt sin skjerv til tidens hule og motepregede engasjementsaker diktert av Dagbladkjendisene-tømmer-seg-i-våre-spalter-religionen.

Slagordet «Undertrykte i alle land, foren dere» er et viktig og høyaktuelt mål. I den sammenhengen var kampanjen i høst, «Utdanning under apartheid», med møter og informasjonsturneer ved læresteder over det ganske land, betydningsfull og dyktig gjennomført fra NSUs side. Slik dannes en bevisst og effektiv opinion mot et av verdens verste skrekkregimer. Det oppnås ikke gjennom banale dedikasjoner av bygg.

«Nelson Mandela-bygget». Glem det...

Journalistplaner ?

Igjen har Utopia mistet flere sentrale medarbeidere. Kari er dratt til Oslo, Gry til Australia og Elin er atter en gang blitt NSU-leder i Tromsø. Derfor er redaksjonen nå svært, svært interessert i å snarest knytte til seg - produktive og skrivevdyktige - medarbeidere. I produksjon av manus benytter vi nytt tekstbehandlingsutstyr, utstyr som forøvrig er tilgjengelig for medarbeiderne når det ikke er avisproduksjon.

Redaktørstillingen i Utopia blir ledig til høsten, og innen redaksjonen er det i dag ingen som ønsker å påta seg denne stillingen.

Ta kontakt med redaksjonen snarest. Du finner oss i kjelleren på ISV/ISL i et glassbur eller ring telefon 81 688 linje 386.

Utopia vår 1988

Utopia planlegger inneværende semester seks utgivelser, etter følgende driftsplan:

- * Utopia nr. 1/88 deadline 22.01., setting 24.01., utk. 01.02.
- * Utopia nr. 2/88 deadline 05.02., setting 07.02., utk. 15.02.
- * Utopia nr. 3/88 deadline 19.02., setting 21.02., utk. 01.03.
- * Utopia nr. 4/88 deadline 11.03., setting 13.03., utk. 21.03.
- * Utopia nr. 5/88 deadline 15.04., setting 17.04., utk. 25.04.
- * Utopia nr. 6/88 deadline 06.05., setting 08.05., utk. 16.05.

Forbehold for mulige endringer.

Studenter og ansatte ved Universitetet i Tromsø får annonsere gratis i Utopia så langt plassen rekker.

Senter for Kommunalforskning stiftet

Tromsø har fått sitt eget Senter for Kommunalforskning. Senteret ble offisielt åpnet i slutten av desember, og er et samarbeidstiltak mellom Troms krets av Norske Kommuners sentralforbund, Universitetet i Tromsø og Forskningsstiftelsen ved Universitetet i Tromsø (FOR-UT). Egil Damsgård sitter som styreformann i senteret. Utopia vil i et senere nummer bringe en reportasje fra dette nye senteret.

BLI OGSÅ DU
FAST LESER AV

Kinnmark
DAGBLAD

— EN AVIS I FRAMGANG!